

Între două repere temporale, cu profundă rezonanță istorică și patriotică la nivel național (29 iunie - Ziua Drapelului Național și 26 iulie - Ziua Imnului Național), la 14 iulie Armata Română sărbătorește Ziua transmisioniștilor militari pentru că, la 14 iulie 1873, prin Înaltul Decret nr. 1303, domnitorul Carol I înființa prima secție de telegrafiști militari, ceea ce reprezintă actul de naștere al armei transmisiuni, redenumită în anul 2006 „comunicații și informatică”.

Zilele Muzeului Comunicațiilor și Informaticii (M.C.I.), organizate pe 11 și 12 iulie, s-au aflat acest an la a VIII-a ediție, primele cinci desfășurându-se la sediul Muzeului Militar Național „Ferdinand I” (M.M.N.), iar edițiile 2013, 2014 și 2015 la noul sediu M.C.I. inaugurat în urmă cu trei ani la 14 iulie. Voi prezenta pe scurt principalele repere ale devenirii sale istorice ca instituție fundamentală de cultură și educație, de păstrare și promovare a tradițiilor de luptă și a valorilor materiale, cultural-istorice și spirituale ale armei transmisiuni.

Actualul muzeu are ca precursor istoric „Expoziția temporară de tehnică de transmisiuni veche” (folosită în cele două războaie mondiale) organizată în cazarma -Fort 3 Otopeni- cu ocazia sărbătoririi Centenarului armei transmisiuni în anul 1973, de către Centrul de Instrucție al Transmisiunilor și Regimentul 48 Transmisiuni sub coordonarea Comandamentului Trupelor de Transmisiuni și cu sprijinul Muzeului Militar Național și al Bazei de R.T.T.

O parte din tehnica de transmisiuni veche, accesoriile de uniformă, regulamentele, instrucțiunile, colecțiile de publicații, armele albe și de foc etc. au fost selecționate, preluate în custodie de la M.M.N. și folosite pentru organizarea, în anul 1975 a „Muzeului regimentului” (muzeu de unitate) conform prevederilor regulamentare din acea perioadă.

Muzeul a fost afectat grav, practic distrus, la cutremurul din 4 martie 1977. Cu ce s-a putut recupera s-a reorganizat „muzeul unității” în același spațiu [sala din spatele scenei sălii de festivități (12/7,5 m) cu un spațiu tridimensional de expunere de aproximativ 200 m², cu acces de pe terasa exterioară a pavilionului comandament].

Această situație, la o dimensiune mai redusă, s-a repetat la cutremurele din anii 1986 și 1990 și a culminat cu perioada 1990-1997, când, ca urmare a unei îndelungi perioade de degradare a obiectelor de patrimoniu și a lipsei de preocupare pentru organizarea unui nou muzeu / sală de tradiție, Muzeul Militar Național a decis retragerea întregului patrimoniu aflat în custodie la

regiment și C.I.Trs. (care s-a și desființat în același an).

În perioada 1998-2000, un colectiv de cadre, p.c.c., M.T.R. și M.T., coordonat nemijlocit de noul comandant al unității, au desfășurat activitățile de cercetare a fondului arhivistic militar, de recuperare și restaurare a tehnicii și materialelor de transmisiuni scoase din funcțiune, declasate și casate (acesta din urmă s-a desfășurat timp de peste 20 de ani) și de indentificare a patrimoniului specific armeei aflat în evidența M.M.N. (aproximativ 40-50 de repere, conform Buletinului M.M.N. / 2001).

Această acțiune, desfășurată voluntar, dar cu multă pasiune și sub coordonarea specialiștilor M.M.N. (muzeografi și restauratori), s-a finalizat prin organizarea „Muzeului R.48 Trs.” în pavilionul „comandament”, la etaj, în 8 încăperi distincte, cu un spațiu expozitiv mult mai generos, organizat pe secțiuni și colecții.

Detalii privind organizarea, funcționarea și patrimoniul acestui muzeu, conceput practic ca muzeu de armă, fiind și singurul de acest gen din armată, se pot găsi în lucrarea „Un regiment pentru istorie” – documente, evocări, reconstituiri istorice – autor col. Ion Cerăceanu și publicată de editura CTEA în anii 2001 și 2007.

Acest muzeu, realizat într-o concepție modernă și în condițiile muzeografice deosebite a fost inaugurat la 14 iulie 2000 cu prilejul sărbătoririi „Zilei transmisioniștilor militari”.

În anul 2008, ministrul apărării naționale a aprobat în rezoluție pe Raportul nr. A-4722 /14.04.2008, constituirea Muzeului Comunicațiilor și Informaticii ca filială a Muzeului Militar Național și introducerea acestuia în statul de organizare al Centrului 48 Comunicații și Informatică Strategice „fără încadrare cu personal la pace și război”.

La 12 iulie 2013, în prezența ministrului apărării naționale, șefului Statului Major General, a reprezentanților structurilor și direcțiilor centrale ale M.Ap.N. și S.M.G., a șefului Direcției Comunicații și Informatică, a comandantului Comandamentului Comunicațiilor și Informaticii, a șefilor structurilor de comunicații și informatică de la C.F.A. și comandamentelor de armă precum și a tuturor comandanților unităților de comunicații și informatică de la nivel regiment și batalion (similare), a avut loc inaugurarea „Muzeului Comunicațiilor și Informaticii” (M.C.I.) transformat, reorganizat și reamenajat într-un nou local (un pavilion distinct cu P+2+S și un spațiu exterior (platou betonat și spațiu verde) cu acces pentru public direct din stradă (vechea linie de centură).

În perioada 2008-2013, muzeul a funcționat în spațiile inițiale, dar și-a extins mult aria preocupărilor și activităților specifice, în special în colaborare cu Muzeul Militar Național „Ferdinand I”. Dintre acestea, cele mai importante au fost: executarea cercetării fondului documentar și arhivistic; publicarea unui mare număr de articole și lucrări privind istoricul armeei; continuarea completării colecțiilor de regulamente, instrucțiuni, manuale, tehnică, echipamente și materiale de transmisiuni, medalistică, numismatică ș.a. (reconstituirea „Bătăliei pentru București” la Bateria 1-2 Mogoșoaia de către grupuri de reconstituire din România, Bulgaria, Franța și C.48 C.I.S. în luna septembrie, 2006); organizarea „Zilelor M.C.I.” la sediul M.M.N. prin organizarea de expoziție de tehnică, grupuri și ateliere de reconstituiri istorice, standuri de carte și expoziții fotodocumentare permanente și temporare privind istoricul armeei transmisiuni; acest gen de activități și cu mare impact la publicul de toate vârstele, au ajuns la cea de-a VIII-a ediție, primele 5 ediții desfășurate la M.M.N., iar următoarele 3, din anul 2013 până în prezent, la sediul actual al muzeului din cazarma Fort 3 Otopeni.

Pavilionul în care este amenajat muzeul oferă condiții excelente de expunere, într-un spațiu arhitectural deosebit, ce se distinge prin frumusețea arcadelor și boltelor, prin ambientarea și multifuncționalitatea spațiilor interioare și exterioare care permit desfășurarea unei game

diverse de activități, de la expunere și vizitare, reparații și întreținere, restaurări și conservări, studierea și cercetarea fondului documentar, până la activități de prezentare și reconstituire a unor momente / evenimente istorice, dar și sesiuni de comunicări științifice, vernisaje cu caracter aniversar / evocator / tematic, muzeul dispunând de o sală de festivități de 80-100 locuri.

M.C.I. ca filială a M.M.N „Ferdinand I” este realizat într-o concepție muzeistică modernă, cu o structură tematică și cronologică pe secții / expoziții și colecții distincte, cu un patrimoniu material și spiritual singular în armată, prezentat la nivelul celor mai exigente principii metodologice și tehnici muzeografice, ceea ce îi conferă statusul de lăcaș de istorie și cultură militară, de educație patriotică, civică și ostășească unic în arma transmisiuni / comunicații și informatică.

Funcționând ca filială specializată a Muzeului Militar Național, Muzeul Comunicațiilor și Informaticii este dislocat la „periferia” Capitalei dar nu și la „periferia” culturii și civilizației noastre, pentru că aici, în Otopeni, în ultimele două decenii au loc manifestări științifice, culturale, educaționale și sportive de înaltă ținută științifică, artistică și chiar academică; pentru că aici, în Otopeni, niște oameni vizionari au pus bazele tuturor așezămintelor necesare unei urbe moderne în care cetățeanul se regăsește cu toate nevoile sale materiale, spirituale și religioase; aici, în Otopeni, sunt principalele porți de intrare în Capitală - aeriană și rutieră, internă și internațională. Aici, la margine de București, ne întâlnim cu istoria la fiecare pas. Pe la 1884, boierul latifundiar Otopeneanu a primit de la stat despăgubiri pentru 47 ha de teren pe care s-a construit Fortul 3 Otopeni.

În 1895 Cetatea București cuprindea 18 forturi și 18 baterii intermediare legate între ele printr-o cale ferată și o linie de centură rutieră (cu mult înainte ca edilii să stabilească necesitatea acestor elemente de infrastructură pentru o metropolă de dimensiunile Bucureștilor). De atunci, istoria a consemnat nenumărate acte și fapte de sacrificiu și eroism, mai cu seamă în timpul ultimului război mondial. De peste 130 de ani, cetățenii din Otopeni trăiesc alături de garnizoana din cazarma Fortului 3 al Cetății, ulterior și alături de alte comunități militare dislocate în această zonă de mare interes strategic pentru apărarea Capitalei.

VA URMA

General maior (r) Cerăceanu Ion